

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-01-72857 רשות המיסים ירושלים-מחלקה
פלילית נ' מרכז האירועים ירוק בעיר (2011) בע"מ
ואח'

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ

בעניין: רשות המיסים ירושלים-מחלקה פלילית
ע"י עו"ד רועי רנד

המאשימה

נגד

1. מרכז האירועים ירוק בעיר (2011) בע"מ
2. מרכז אירועים ירוק בעיר (קייטרינג ושירות) בע"מ
3. י.ב.י.ס. ניהול ארועים וקייטרינג בע"מ
4. ישראל שמעון כהן ע"י עו"ד סלבה רודנקו

הנאשמים

גזר דין

רקע

נאשמות מס' 1-3 (להלן: **החברות**) הן חברות שעיסוקן בתחום ההסעדה, ונאשם מס' 4 (להלן: **הנאשם**) היה מנהלן הפעיל בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום.

הנאשם לא הגיש את הדוחות השנתיים של החברות לשנים 2014 ו-2015, למרות שהיה חייב לעשות כן, ולא הגיש את הדוח האישי על הכנסותיו לשנת 2015. בשל כך הורשעה כל אחת מהחברות בשתי עבירות של אי הגשת דוח במועד והנאשם הורשע בשבע עבירות של אי הגשת דוח במועד (שש עבירות בשל אי הגשת שני דוחות לכל אחת משלושת החברות ועבירה שביעית בשל אי הגשת הדוח האישי).

מחזורי העסקאות של שלושת החברות בשנים 2014 ו-2015 הסתכמו במעל שבעה וחצי מליון ש"ח:

נאשמת מס' 1, שנת 2014: 833,135 ש"ח

נאשמת מס' 1, שנת 2015: 146,291 ש"ח

נאשמת מס' 2, שנת 2014: 2,716,779 ש"ח

נאשמת מס' 2, שנת 2015: 284,745 ש"ח

נאשמת מס' 3, שנת 2014: 1,907,789 ש"ח

נאשמת מס' 3, שנת 2015: 1,803,467 ש"ח

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-01-72857 רשות המיסים ירושלים-מחלקה
פלילית נ' מרכז האירועים ירוק בע"מ (2011) בע"מ
ואח'

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה הפנה לחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם וריבויין, וטען כי הן מלמדות על זלזול בחוק. כמו כן הפנה לכך שעד כה הנאשם לא הסיר את מחדלי כתב האישום. לאור אלה ביקש להשית על הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר ועונשים נלווים, ועל החברות ביקש להטיל קנס כספי.

ב"כ הנאשם טען, כי הנאשם עשה מאמצים להגיש את הדוחות, אך לא הצליח לעשות כן, משום שהחומר החשבונאי היה רואת חשבון אשר סרבה להחזירו לנאשם, חרף מאמציו, ועל כן ביקש לראותו כמי שהסיר את המחדלים. כמו כן הפנה למצבו הרפואי והכלכלי של הנאשם, אשר נמצא בהליכי פשיטת רגל. לאור אלה, ביקש להמנע מלהשית על הנאשם עונש של מאסר ממש, וככל שיוטל עליו מאסר, ביקש לדחות את מועד ההתייצבות על מנת לאפשר לנאשם להשלים את הגשת הדוחות.

הנאשם העיד במסגרת פרשת העונש. בעדותו טען, כי עשה מאמצים לקבל את החומר החשבונאי לצורך הגשת הדוחות, אך נתקל בקשיים שונים: לדבריו ישנו חומר הנמצא במשרדי מס ערך מוסף, אשר הרשויות מסרבות לאפשר לו להעתיקו וחומר אחר נמצא אצל רואת חשבון, אשר מסרבת להחזיר לו, ומתנהל מולה הליך בבית דין תורה בעניין זה. לדבריו, לו היו הדוחות מוגשים, היה מתברר כי לא נגרם כל נזק למאשימה, שכן החברות הפסידו. כמו כן אמר הנאשם כי הוא אב לשמונה ילדים ומשתכר בדוחק, וכיום נמצא בהליכי פשיטת רגל.

מתחם העונש ההולם

הנאשמים פעלו לאורך תקופה של שנתיים מבלי להגיש דוחות ולשלם מסים, ומדובר בעבירות חמורות. חובתו הראשונה של כל עוסק, היא להגיש דוחות אמת במועד. אי הגשת דוחות מונעת גביית מס, והמנעות תשלום מסים חותרת תחת ערכים חברתיים בסיסיים של שוויון ונשיאה משותפת בנטל, ומכל בחינה מהווה שליחת יד לקופת הציבור.

לא מיותר להזכיר, כי מחזור הכנסות המצטבר של שלושת החברות לאורך התקופה היה מעל שבעה וחצי מליון ש"ח - והתקשיתי לקבל שמתוך סכום זה לא נמצאו לנאשם המשאבים הדרושים לשלם לרואה חשבון ולהגיש דוחות במועד.

עבירה של אי הגשת דוח במועד אמנם נופלת בחומרתה מעבירת המס המטריאליות, באשר אין בה יסוד של מרמה, אלא רק של המנעות מביצוע חובה. עם זאת, אין להקל בה ראש ואין לראותה בסלחנות. הבסיס לגביית מס אמת הוא הגשת דוחות נכונים במועד והמנעות מהגשת דוח חותרת תחת בסיס זה.

לעיתים רבות מתיחסת החברה בסלחנות לעברייני מסים, כאילו אין חומרה במעשיהם – ולא היא. יש לראות את עברייני המס ככל עברייני אחר שולח ידו ברכוש חברו, ועל בתי המשפט להעביר את המסר, כי דינו של מי שנמנע מלשלם מסים כדינו של כל אדם אחר השולח ידו לקופת הציבור.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-01-72857 רשות המיסים ירושלים-מחלקה
פלילית נ' מרכז האירועים ירוק בעיר (2011) בע"מ
ואח'

בנוסף לכך, שיקול ההרתעה הוא מרכזי בעבירות מסים. המדובר בעבירות אשר קל לבצען וקשה לגלותן. לפיכך, יש חשיבת רבה לגורם ההרתעה, אשר יהווה משקל נגד לקלות שבביצוע העבירות ולרווח הכספי הטמון בהן.

פסיקה עקבית של בית המשפט העליון ושל הערכאות הדיוניות קובעת, כי ככלל יש להשית מאסר בפועל, לריצוי ממש, בגין עבירות של אי הגשת דוחות במועד, בעיקר במקרים בהם לא הוסר המחדל. ר' למשל רע"פ 3857/13 יצחקיאן נ' מדינת ישראל, שם נקבע:

"עבירות המס, בהן הורשע המבקש, חותרות תחת ערך השוויון, הן גוזלות כספים מהקופה הציבורית ופוגעות במישרין ביכולותיה הכלכליות של המדינה ובאיתנותה הפיננסית. אין צריך לומר, כי פגיעה זו ניכרת, בעקיפין, בכיסם של כל אחת ואחד ממשלמי המיסים בישראל (ראו, למשל: רע"פ 3385/13 דימיטשטיין נ' מדינת ישראל (29.5.2013); רע"פ 2638/13 עובדיה נ' מדינת ישראל (28.4.2013); רע"פ 5906/12 עזרא נ' מדינת ישראל (9.9.2012)). על יסוד טעמים אלו, השתרשה בפסיקה העמדה, לפיה יש להשית על עבריני המס עונשי מאסר לריצוי בפועל וקנסות משמעותיים, תוך מתן משקל הבכורה לשיקולי ההרתעה והגמול והעדפתם על-פני נסיבותיו

וכן ר' רע"פ 9/09 מזרחי נ' מדינת ישראל:

"כפי שציין בצדק בית-המשפט המחוזי (כבוד השופטים צבן, בן-עמי וכרמל), הדוחות השנתיים שעל נישומים להגיש לרשות המסים משיתים את הבסיס לקיומה של מערכת המס ולפעולתה התקינה. הגשתו של דוח מס אינה ענין טכני פעוט ערך. הדוחות המוגשים משמשים כלי ראשון במעלה בידיה של רשות המסים במילוי חובתה לקיים הליך גבייה סדור והוגן. בדרישת ההגשה אין להקל ראש, והדבר מתבטא גם בסנקציה הנלווית להפרתה (וראו דברים שכתב הנשיא מ' שמגר בהמ' 218/81 שמוע נ' מדינת ישראל, פ"ד לה (4) 805, 804 (1981))."

ר' גם רע"פ 3120/14, נעים נ' מדינת ישראל, ע"פ 2321-11-07, שמחוני נ' מדינת ישראל, רע"פ 6095/06, צדוק לוי נ' מדינת ישראל, עפ"ג 12944-09-18, ריכרט נ' מדינת ישראל וע"פ 58456-01-19, אופיר דור נ' מדינת ישראל, אשר בכולם אושרו עונשי מאסר בפועל במקרים דומים למקרה אשר לפני.

לאור העובדה כי מדובר ברצף התנהגותי אחד הנוגע לכל העבירות, אקבע מתחם עונש אחד ביחס לכל הדוחות אותם לא הגיש הנאשם. בשים לב למכלול הנתונים, ובהם העובדה שמדובר בשלוש חברות אשר מחזור ההכנסות המצטבר שלהן הוא מעל שבעה וחצי מיליון ש"ח, מתחם העונש ההולם הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין חמישה חודשים ועד שנה וחצי ועונשים נלווים.

דיון והכרעה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-01-72857 רשות המיסים ירושלים-מחלקה
פלילית נ' מרכז האירועים ירוק בעיר (2011) בע"מ
ואח'

לזכות הנאשם זקפתי את העובדה שהודה במיוחס לו. כמו כן הבאתי בחשבון את נתוני האישיים, ובכללם העובדה שהוא אב לשמונה ילדים.

התקשיתי לייחס משקל לטענות הנאשם בדבר מצבו הכלכלי הדחוק והליכי פשיטת הרגל בהם הוא מצוי, משלא נתמכו בכל מסמך. כך גם טענות ב"כ הנאשם ביחס למצבו הרפואי (ואף הנאשם לא העיד בעניין זה). אזכיר בהקשר זה, כי הערתי מספר פעמים על כך שבקשות לדחיית דיון מטעמי מצבו הרפואי של הנאשם נתמכו במסמכים לקוניים שאינם מלמדים דבר.

נתון מחמיר העומד לחובת הנאשם הוא העובדה שעד היום הדוחות טרם הוגשו. הנאשם קיבל ארכות רבות לצורך הסרת המחדלים, מאז הדיון הראשון אליו התייצב, ביום 14.5.18, אך למרות זאת הדבר לא נעשה לאור למעלה משנתיים של דיונים.

הנאשם טען, כי החומר החשבונאי שלו נמצא אצל רואת חשבון אשר מסרבת לשחררו בשל סכסוך כספי, וטען כי הוא מנהל הליך בדין תורה נגד אותה רואת חשבון וניתן בעניין זה וצירף את פסק הבוררות. לטענה זו משקל מוגבל, משום שלא ברור האם בכלל בכוונת הנאשם לשלם לרואת החשבון ומתי, ואין עולה ממנה מתי, אם בכלל, קיימת תוחלת כי יסיר את המחדלים.

התקשיתי גם להתייחס לטענת הנאשם, כי ישנו חומר שתפוס במשרדי מס ערך מוסף אשר לא הועבר לו. הדעת נותנת שלו היה הנאשם (או רואה חשבון מטעמו) זקוק לחומר התפוס בידי הרשויות, ניתן היה לקבלו. במיוחד הדברים נאמרים בשים לב לכך שהטענה עלתה לראשונה בישיבת הטיעונים לעונש ביום 19.1.20, ולכך שבהחלטה מאותו היום אפשרתי לנאשם להגיש בקשה מסודרת לקבל את החומר – וגם במישור זה לא נעשה מאז דבר למרות שחלפו מאז מעל חמישה חודשים.

אוסף על כך, כי לפני משורת הדין, לאור טענת הנאשם כי יש רואה חשבון המטפל בענייניו ומוכן להגיש את הדוחות, דחיתי את מועד שימוע גזר הדין בחודשיים (אשר בשל מצב החרום שחל בשל התפשטות נגיף הקורונה ואי התייצבות הנאשם לדיונים שנקבעו התארכו ליותר מחמישה חודשים), על מנת לאפשר לנאשם להציג התקדמות בהסרת המחדלים - וכל אשר השתנה מאז, הוא שנטען שיש פסק בורר הקובע מה חובו לרואת החשבון. הנאשם עצמו לא עשה דבר בארכה על מנת לקדם את הסרת המחדל – ואזכיר כי הסרת המחדלים איננה עניין וולונטרי הנתון לשיקול דעתו של הנאשם ובחירתו, אלא בחובה שבדין אשר הנאשם מפר ברגל גסה לאורך חמש שנים.

מעבר לכך, מתוך 15 דיונים שנקבעו בתיק, התייצב הנאשם לשבעה דיונים בלבד. נטען, כי ההעדרויות היו בשל מצבו הרפואי של הנאשם, אך רוב הטענות לא נתמכו בכל תעודה רפואית וחלקן נתמכו במסמכים לא מספקים (ר' החלטות מימים 14.1.19, 16.9.19, 22.9.19, 16.12.19, 31.12.19 ו-18.6.20). בשל כך לא היה מנוס מלהוציא נגד הנאשם לא פחות משמונה צווי הבאה – והתנהלות זו, מלבד הזלזול

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-01-72857 רשות המיסים ירושלים-מחלקה
פלילית נ' מרכז האירועים ירוק בע"מ (2011) בע"מ
ואח'

בהליך עליו היא מלמדת, גרמה להתארכות ההליכים הרבה מעבר לסביר ומקשה מאוד לסמוך על כנות הצהרותיו של הנאשם בדבר כוונתו להסיר את המחדלים.

לאור מכלול הנתונים והשיקולים אותם פרטתי למעלה, יש לגזור על החברות התחייבות להמנע מעבירה ועל הנאשם עונש בצידו הבינוני של המתחם, היינו מאסר ממש, מאחורי סורג וברית.

לפיכך גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשמות מס' 1-3:

התחייבות בסך 1,000 ש"ח שלא לעבור עבירה על חוק מס ערך מוסף או פקודת מס הכנסה.

נאשם מס' 4:

- א. שבעה וחצי חודשי מאסר בפועל. התייצבות לעונש ביום 18.10.20.
- ב. ארבעה חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא עם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירה על פקודת מס הכנסה או חוק מס ערך מוסף שהיא פשע או עוון.
- ג. קנס בסך 30,000 ש"ח או שלושה חודשי מאסר תמורתו. הקנס יחולק לחמישה עשר תשלומים שווים. תשלום ראשון עד ליום 1.10.20 ויתר התשלומים עד לראשון בכל חודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד היתרה לפרעון מיידי.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר בכלא ניצן עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין. ב"כ הנאשם ידאג להעביר לשב"ס חומר רפואי שברשותו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י' תמוז תש"פ, 02 יולי 2020, במעמד הצדדים.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-01-72857 רשות המיסים ירושלים-מחלקה
פלילית נ' מרכז האירועים ירוק בעיר (2011) בע"מ
ואח'

ירון מינטקביץ, סגן נשיא

